

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Skønt der paa det foreliggende Finanslovsforslag findes Poster, som ikke have vundet udelte Tilslutning i Udvalget, have dog alle Udvalgets Medlemmer været besjælede af Ønsket om, trods den knapt tilmaalte Tid, at føre Finanslovbehandlingen til Ende inden Udløbet af indeværende Finansaar, og som Følge heraf indstiller Udvalget Forslaget til uforandret Vedtagelse. Idet jeg meddeler dette, paahviler det mig dog tillige paa Udvalgets Vegne at fremhæve, at Udvalget tiltræder de ved første Behandling af Finanslovsforslaget her i Salen faldne Udtalelser om Ønskeligheden af, at det Finanslovsforslag, som forelægges Rigsdagen, i højere Grad end hidtil bliver et virkeligt Overslag over Statens Indtægter og Udgifter, naturligvis saaledes, at det maa være forbeholdt under Behandlingen at stille Ændringsforslag angaaende Foranstaltninger, hvis Gennemførelse er nødvendig, eller som ligefrem følge af, at Love imidlertid ere vedtagne, men at man ikke, i et saa ubegrænset Omfang som hidtil, vedbliver at fremsætte ny Forslag, medens Finanslovbehandlingen staar paa. Udvalget føler sig overbevist om, at hvis denne Henstilling maatte vinde Bifald, vil der derved opnaas ikke alene en hurtigere, men ogsaa en grundigere Behandling.

Madsen-Mygdal: Jeg tror, det er første Gang i den Tid, jeg har siddet her paa Rigsdagen, at Landstingets Finansudvalg enstemmigt har besluttet at indstille Finanslovsforslaget til Vedtagelse uden Bemærkninger i Betænkningen. Det er vel hændet adskillige Gange, at vi enstemmigt have indstillet et Finanslovsforslag til Vedtagelse, men der er da ikke desto mindre i Betænkningen gjort forskellige Indvendinger gældende særlig fra en enkelt Side. Denne Gang omfatter Betænkningen derimod kun en eneste Linie, der lyder paa, at Udvalget er enigt om at indstille Forslaget til Vedtagelse. Naar den ærede Ordfører dernæst sagde noget om, at Udvalget ogsaa var enigt om at udtale Ønskeligheden af, at Finanslovsforslaget fremtidig i højere Grad end hidtil maatte være et virkeligt Overslag over Statens Indtægter og Udgifter, og at der ikke i saa stort Tal som nu maatte fremkomme Ændringsforslag under Behandlingen, saa vil jeg dertil sige, at det dermed selvfølgelig ikke er Meningen, at man fra nogen Side retter nogen som helst Indvending

mod det foreliggende Finanslovsforslags Indhold, navnlig heller ikke med Hensyn til Underskuddet, men Meningen er den, at man giver sin Tilslutning til de Udtalelser, som navnlig ere faldne fra den højtærede Finansminister angaaende Finanslovsforslagets Behandling. Under Behandlingen af et saadant Forslag maa der ganske naturligt fremkomme en Række af Ændringsforslag angaaende Foranstaltninger, som man ikke forud kan beregne. Men, at det er ønskeligt, som ogsaa den højtærede Finansminister har udtalt, at man bestræber sig for saa meget som muligt at undgaa Underskud, kunne vi jo sagtens være enige om alle sammen, det kan der ikke godt være to Meninger om.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): I Anledning af de faldne Udtalelser skal jeg kun henvise til de Bemærkninger, som den ærede Finansminister, min Kollega, gjorde her i Tinget ved 1ste Behandling og særlig til dem, som han i samme Anledning fremsatte i det andet Ting.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C.)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 967.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.